

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšera a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **K. Ž.**, zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2016, č. j. 10 A 150/2015 – 35,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 9. 7. 2014, č. j. MAU/34336/2013 Zr., Magistrát města České Budějovice zamítl žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů, přičemž provedený záznam 12 bodů potvrdil.

[2] Rozhodnutím ze dne 15. 6. 2015, č. j. KUJCK 43949/2014/ODSH/alst, Krajský úřad Jihočeského kraje (dále jen „žalovaný“) zamítl odvolání žalobce proti shora uvedenému rozhodnutí a toto rozhodnutí potvrdil.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, který žalobu zamítl. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť mu hrozí nenapravitelná újma.

[5] Touto nenapravitelnou újмой je podle stěžovatele ztráta zaměstnání z důvodu pozbytí řidičského oprávnění, kdy pro něj je mobilita nezbytná pro výkon práce. Stěžovatel se v rámci své podnikatelské činnosti věnuje topenářství a instalatérství, přičemž z důvodu územního rozsahu své činnosti a používaných materiálů je pro něj užívání osobního automobilu naprostou nezbytností. Hlavní překážkou je zejména váha a rozměry užívaných materiálů a vzdálenosti, které musí urazit na konkrétní zakázky. Pokud tedy stěžovatel pozbude řidičské oprávnění, vznikne mu nepřekonatelná překážka pro obživu jeho a celé jeho rodiny. Další nenapravitelnou újмой je pro stěžovatele i možná újma finanční, kdy by případné úkony spojené s navrácením řidičského oprávnění po dosažení 12-ti bodů (přezkoušení v autoškole, dopravně-psychologické

vyšetření) pro něj v případě ztráty zaměstnání a tedy i jakýchkoli příjmů znamenaly nepřiměřenou finanční zátěž. Stěžovatel dále uvedl, že se v současné době podrobuje velmi psychicky náročnému onkologickému léčení, kdy v situaci, kdy navštěvuje odborné lékaře, mu byť dočasná ztráta řidičského průkazu způsobuje a do budoucna může způsobovat velmi vážnou újmu na jeho celkovém zdravotním stavu. Výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by tak znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Přiznaný odkladný účinek též nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přestupky, na základě kterých dosáhl stěžovatel 12-ti bodů a které spočívaly obvykle v naměřené vyšší maximální rychlosti nebo v nepřipoutání se bezpečnostním pásem, nejsou nijak závažné a rozhodně v rámci nich nelze spatřovat žádné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, č. j. 2 As 60/2008 - 103, publikované pod č. 1763/2009 Sb. NSS). Na závěr stěžovatel uvedl, že na jeho případ lze rovněž přiměřeně aplikovat závěr obsažený v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 - 80.

[6] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[7] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[8] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Při zkoumání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vzal především v potaz to, že stěžovatel v souvislosti s dosažením počtu dvanácti bodů pozbyl řidičské oprávnění. Tato skutečnost mu podle jeho tvrzení znemožní výkon podnikatelské činnosti topenáře a instalatéra, pro jejíž výkon je nezbytná mobilita v takovém rozsahu, že ji nelze nahradit veřejnou hromadnou dopravou. Důsledkem tedy bude nemožnost dosavadního způsobu jeho obživy, čímž bude značně negativně ovlivněna jeho možnost výdělku. Uvedená situace podle Nejvyššího správního soudu představuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. V této souvislosti lze odkázat i na judikaturu zdejšího soudu, podle které existenční závislost na řízení motorového vozidla je zpravidla důvodem pro přiznání odkladného účinku (viz např. usnesení ze dne 15. 1. 2013, č. j. 1 As 183/2012 – 33, usnesení ze dne 24. 2. 2012, č. j. 9 As 6/2012 - 43, usnesení ze dne 21. 2. 2013, č. j. 4 As 8/2013 – 19 a usnesení ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 – 80).

[10] Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, který je zajišťován mj. i tím, že jednotlivé přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích jsou ohodnoceny body, které se příslušnému řidiči sčítají až do dosažení počtu dvanácti bodů, což má za následek pozbytí řidičského oprávnění (srov. § 123a až 123c zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů) a možností jeho opětovného nabytí až po uplynutí jednoho roku. V daném případě přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí

pokračování

přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem. Stejný závěr lze dovodit i z vyjádření žalovaného, který k návrhu na přiznání odkladného účinku zaujal neutrální stanovisko

[11] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. května 2016

Mgr. David Hipšr
předseda senátu